

Urči druh rýmu

E

nevím k čemu bych tě přirovnal
Tři linky táhlý tón tvůj zaznívá
Telegrafistce někdo lásku lhal?
Tři linky každá stejně pravdivá

(Vítězslav Nezval: Abeceda)

Jenž čeká, zdali víno jeho
se do brázd vyschlých rozleje,
na snivých květech v jiných světech
zda zavěsí své krůpěje.

(František Gellner: Po nás ať přijde potopa)

Jak jsem, olše, měl vás rád
v podvečerní, vonný chlad,
nad vodou, když schýlen sám,
stín váš chvěl se sem a tam.

(Antonín Sova: Květy intimních nálad)

Té, která byla raněna
a sežehnuta bleskem krásy,
básnířky, která vplétala si
krvavé trní do jména.

(Jaroslav Seifert: Píseň o Viktorce)

Mně rozkoší jest neproniklý les,
a v slastném nadšení se tovaryší
má duše s osamělým břehem kdes,
kde z hloubi moře hudbu věčna slyší.

(George Gordon Byron: Child Haroldova pout)

Peníze jsou páni světa,
dukát, to je pravý rek,
a co někdy stovka umí,
to by člověk sotva řek.

(Josef Kajetán Tyl: Strakonický dudák)

Vyšlého slunce zář,
zločince bledou barví tvář,
a slzy s oka stírá,
jenž smutně v dálku zírá.

(Antonín Sova: Květy intimních nálad)

Hvězdičky už vyšly,
červánek už zhas,
očka modrá očka,
už je k spaní čas.

(Josef Václav Sládek: Modrá očka)